

به نام خدا

اظهار نظر کارشناسی درباره:

«لایحه تمدید معافیت مالیاتی مناطق آزاد تجاری - صنعتی موضوع

ماده (۱۳) چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری

اسلامی ایران - مصوب ۱۳۷۲»

وضع مالیات، سیاستی اقتصادی است که اهداف خاصی را دنبال می‌کند به همین ترتیب معافیت‌های مالیاتی نیز باید از چارچوب اقتصادی برخوردار باشد تا آثار مثبت وضع مالیات را خنثی نکند.

در تدوین قوانین مربوط به معافیت‌های مالیاتی توجه به دو موضوع زمان‌دار بودن معافیت برای پرهیز از رخوت در بخش مربوطه و ایجاد تبعیض و هدفمند بودن معافیت برای تأثیرگذاری هرچه بیشتر اهداف موردنظر ضروری است.

بنابراین هرگونه پیشنهاد برای تمدید معافیت در مناطق آزاد نیز باید زمان‌دار و هدفمند و برحسب شرایط بخش‌های مختلف اقتصادی باشد.

شایان توجه است که معافیت ماده (۱۳) قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تنها برای فعالیت‌هایی به پایان رسیده است که پانزده سال از تاریخ بهره‌برداری آنها گذشته است و هرگونه فعالیت‌هایی که به تازگی بخواهد در مناطق آزاد ایجاد شود مطابق قانون فعلی حداقل تا پانزده سال از مالیات معاف است. بنابراین هدف از این لایحه ایجاد معافیت مجدد برای فعالیت‌هایی است که پانزده سال از آغاز به کار آنها گذشته و علی‌رغم برخوردار بودن از این مزایا در طول پانزده سال گذشته مجدداً خواهان استفاده از معافیت مالیاتی هستند.

بنابراین با توجه به مطالب فوق و پیشنهادات نمایندگان می‌توان پیشنهاد نمود که:

۱. معافیت مالیاتی برای بخش‌هایی تمدید شود که ضرورت بیشتری برای دستیابی به اهداف گسترش تولید و صادرات غیرنفتی به همراه دارند.

۲. معافیت به صورت زمان‌دار لحاظ شود تا امکان ارزیابی و بازبینی مجدد تأثیر مزایای اعطای این امتیاز به بخش‌هایی که موفق‌تر عمل نموده‌اند باشد و سره از ناسره تفکیک گردیده و در مرحله بعد تنها بخش‌هایی که در تلاش افزایش کارایی و بهره‌وری خویش برآیند بتوانند از این مزیت استفاده کنند.